

อุปมาและการอ้างเหตุผลในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์ เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนิวกมล*

SIMILES AND REASONING IN THE STORYTELLING ABOUT EXPERIENCES ON IMPORTANT ASPECT OF LIFE BY NIO KLOM

จอมขวัญ สุทินนท์

Jomkwan Sudhinont

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Prince of Songkla University, Thailand

E-mail: jomkwan.sud@psu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มุ่งนำเสนอผลการศึกษา 2 ประเด็น ได้แก่ อุปมา และการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมา โดยมีแหล่งข้อมูลเป็นงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยนิวกมล (นามปากกา) ผลการศึกษาพบการใช้คำอุปมา 5 คำ ได้แก่ คำว่า “เหมือน” จำนวนทั้งสิ้น 53 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 88.33 คำว่า “ราวกับ” จำนวนทั้งสิ้น 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.66 คำว่า “เสมือน” จำนวนทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.67 คำว่า “ดั่งเช่น” จำนวนทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.67 และคำว่า “คล้ายดั่ง” จำนวนทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.67 และพบการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมา 2 แบบ ได้แก่ การอ้างเหตุผลแบบอุปนัย จำนวนทั้งสิ้น 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.67 และการอ้างเหตุผลแบบนิรนัย จำนวนทั้งสิ้น 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.33 ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตอันเป็นประเภทย่อยของงานเขียนประเภทสารัตถคดี และสะท้อนให้เห็นความสามารถของนิวกมลในฐานะผู้สร้างสรรค์ผลงานดังกล่าว ด้านการถ่ายทอดประสบการณ์ที่แสดงสาระ และด้านการใช้กลวิธีทางภาษาที่แสดงอารมณ์หรือความรู้สึกมายังผู้อ่านอย่างแยบยล

คำสำคัญ: อุปมา, การอ้างเหตุผล, งานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์, สิ่งสำคัญของชีวิต, นิวกมล

* Received 5 March 2021; Revised 20 May 2021; Accepted 6 June 2021

ABSTRACT

This article aimed at presenting the study results in 2 issues: similes and reasoning from the content modified by similes. The source was a storytelling book entitled “Important Aspects of Life” written by Nio Klom (a pseudonym). The study showed that there were 5 words and phrases used as the similes as follows: “like” was found 53 times (88.33 percent), “as if” was found 4 times (6.66 percent), “look like” was found 1 time (1.67 percent), “as” was found 1 time (1.67 percent), and “similar to” was found 1 time (1.67 percent). Regarding reasoning, two types of reasoning modified by similes were found: inductive reasoning and deductive reasoning. Inductive reasoning was found 34 times (56.67 percent) while deductive reasoning was found 26 times (43.33 percent). The results of the study reflect characteristics of storytelling about experiences which is a subcategory of non-fiction in the book “Important Aspects of Life”. This also reflects Nio Klom’s ability as the storyteller in recounting the experiences presenting the substance and linguistic strategies to subtly illustrate emotions or feelings.

Keywords: trope, reasoning, written storytelling about experiences, important aspects of life, Nio Klom

บทนำ

โวหารในการเขียน หรือท่วงทำนอง หรือลีลาของภาษา ที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานเขียนใช้แตกต่างกันไปตามจุดประสงค์ในการสื่อสารเรื่องราวไปยังผู้อ่าน ซึ่งจำแนกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ บรรยายโวหาร อธิบายโวหาร พรรณนาโวหาร และเทศนาโวหาร ส่วนสาธกโวหารเป็นตัวอย่างที่ยกมาประกอบมีคุณสมบัติเป็นองค์ประกอบโวหารอื่น ๆ เช่นเดียวกับภาพพจน์ (กาญจนา นาคสกุล, แทรงพรรณ มณีวรรณ, จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และชุมสาย สุวรรณชมภู, 2561)

พรรณนาโวหารเป็นลีลาการเขียนที่แสดงรายละเอียดของเนื้อความด้านถ้อยคำที่ผู้อ่านสามารถสร้างภาพขึ้นได้จากจินตนาการ เกิดอารมณ์ และความรู้สึกคล้อยตาม โดยมักใช้ประกอบหรือแทรกอยู่ในโวหารอื่นเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพด้วยคำที่แสดงความเปรียบที่เรียกว่า ภาพพจน์

ภาพพจน์เป็นคำที่แสดงกลวิธีทางภาษาด้วยการสื่อความหมายเปรียบเทียบ การสื่อความหมายเกินจริง การสื่อความหมายเชิงสัญลักษณ์ การเลียนเสียงธรรมชาติ และการใช้รูปประโยคถามเพื่อเร้าอารมณ์หรือความรู้สึก ซึ่งทำให้เกิดความไพเราะและความงามทางภาษาได้

อุปมาเป็นภาพพจน์ประเภทหนึ่งที่ประกอบอยู่ในลีลาการเขียนแบบพรรณนาโวหาร เป็นการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งสองสิ่งที่มีลักษณะเด่นร่วมกันโดยใช้คำว่า ราว เหมือน ประดุจ เปรียบดัง เสมือน เสมอ ปาน เพียง ฯลฯ เชื่อมระหว่างสิ่งสองสิ่งที่น่ามาเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเกิดภาพในจินตนาการ และเน้นย้ำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกชัดเจนขึ้น (กาญจนา นาคสกุล, แทรงพรรณ มณีวรรณ, จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และชุมสาย สุวรรณชมภู, 2561)

อุปมาเป็นภาพพจน์ที่ปรากฏเป็นกลวิธีทางภาษาในงานเขียนประเภทสารัตถคติ และงานเขียนประเภทบันเทิงคดี แม้งานเขียนประเภทสารัตถคติมุ่งให้ความรู้และความเห็นที่เป็นประโยชน์ แต่งานเขียนบางประเภทย่อยของงานเขียนประเภทสารัตถคติทำให้เกิดความเพลิดเพลินได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์ ที่นอกจากมุ่งนำเสนอสาระ วรรณศิลป์ หรือแบบอย่างการดำเนินชีวิตจากประสบการณ์โดยตรงและประสบการณ์โดยอ้อมบางส่วนของผู้สร้างสรรค์ผลงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์แล้ว ยังแสดงให้เห็นกลวิธีทางภาษาที่ผู้สร้างสรรค์ผลงานเขียนใช้ จึงพบว่าความน่าอ่านของผลงานเขียนประเภทนี้เกิดจากปัจจัยสองประการร่วมกัน (โชษิตา มณีใส, 2558)

สิ่งสำคัญของชีวิตเป็นงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์ของผู้สร้างสรรค์งานเขียน จากบทสัมภาษณ์เรื่องความสำเร็จด้านการประกอบธุรกิจ การฟื้นตัวจากโรคเส้นเลือดในสมองแตก รวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตของ คุณมานิต อุดมคุณธรรม ผู้เป็นที่รู้จักในแวดวงธุรกิจ ในฐานะเจ้าของยี่ห้อเสื้อผ้า PJ Jeans และยี่ห้อเสื้อผ้า S'fare ผู้ก่อตั้งห้างสรรพสินค้าโรบินสัน ผู้ริเริ่มศูนย์การค้าแฟชั่นไอส์แลนด์ ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต และศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค บางแค ซึ่งปัจจุบันเป็นทั้งกรรมการบริหารห้างสรรพสินค้าโฮมโปร ผู้บริหารสปอร์ตเวิลด์ เจ้าของโครงการสวนอเลค โรงแรมเชียงใหม่ อินน์ และบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ อิลิเซียน ดีเวลลอปเม้นท์ (นิวกลม, 2562)

นิวกลม ซึ่งเป็นนามปากกาของ สราวุธ เอ่งสวัสดิ์ ผู้สร้างสรรค์ผลงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิต มีผลงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์ยืนยันความสามารถ ได้แก่ เรื่องโตเกียวไม่มีขา อันสร้างชื่อเสียงแก่นิวกลม ในปี พ.ศ. 2547 และตีพิมพ์แล้วถึง 11 ครั้ง สะท้อนให้เห็นว่า นิวกลม มีความสามารถในการถ่ายทอดทั้งสาระและความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ พร้อมกับมีความสามารถในการใช้ภาษา (ศิริดา ทองกลัด และพัชรินทร์ อนันต์ศิริวัฒน์, 2559) ซึ่งโดดเด่นทั้งการสะท้อนความคิดอย่าง

เป็นเหตุเป็นผลจากประสบการณ์ทั้งโดยตรงและประสบการณ์โดยอ้อมที่ได้จากบทสัมภาษณ์ และโดดเด่นด้านการใช้ภาพพจน์ในพรรณนาโวหาร

การอ้างเหตุผลเป็นความสามารถในการใช้เหตุผล โดยทั่วไปข้ออ้างหรือเหตุผลที่นำมาอ้างต้องเป็นข้อเท็จจริง หรือเป็นทฤษฎีที่เป็นความเชื่อ หรืออาจอ้างจากความน่าจะเป็นที่มีข้อมูลบ่งชี้ (ปรีชา ช่างขวัญยืน, 2561) ซึ่งการดำเนินชีวิตของบุคคลย่อมต้องมีการตัดสินใจตลอดเวลา การอ้างเหตุผลย่อมมีส่วนในการตัดสินใจของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจำเป็นต้องอยู่ร่วมกับสมาชิกในสังคมจำนวนมาก (นภัสสรณ์ วสุวัฒนคงสิน และวิทยาศักยาภินันท์, 2560)

ด้วยที่มาและความสำคัญของแหล่งข้อมูล คือ งานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิต ซึ่งมีสาระความรู้และสะท้อนความสามารถด้านกลวิธีทางภาษาของ นีวกมล ผู้มีความสามารถในการถ่ายทอดทั้งความรู้และความเห็นที่เป็นประโยชน์จากบทสัมภาษณ์ คุณมานิต อุดมคุณธรรม ผู้ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และด้วยที่มาและความสำคัญของแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา คือ อุปมา และการอ้างเหตุผล ซึ่งปรากฏในผลงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิต ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาอุปมาและการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนีวกมล อันเป็นการศึกษาที่มีประโยชน์ต่อแวดวงการศึกษาด้านภาษาไทย แวดวงการศึกษาด้านวรรณกรรมไทย และอาจรวมถึงแวดวงการศึกษาด้านตรรกวิทยาอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนีวกมล
2. เพื่อศึกษาการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนีวกมล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาประเด็นอุปมาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประเภท โวหาร และการใช้ภาษาในงานเขียน และประเด็นการอ้างเหตุผลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเขียนกับกระบวนการคิด
2. ศึกษาและรวบรวมอุปมาและการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนีวกมล
3. วิเคราะห์อุปมาตามแนวคิดเรื่องอุปมา (กาญจนา นาคสกุล, แทรงพรรณ มณีวรรณ, จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และชุมสาย สุวรรณขมภู, 2561) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประเภท โวหาร และ

วิเคราะห์การอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาตามแนวคิดการอ้างเหตุผลแบบอุปนัยและนิรนัย (ปรีชา ช้างขวัญยืน, 2561) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเขียนกับกระบวนการคิดในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลม

4. นำเสนอผลการศึกษาเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ประกอบตัวอย่างอุปมาและการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลม

5. นำเสนอสรุปผลการศึกษาเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ประกอบตารางแสดงจำนวนข้อมูล พร้อมอภิปรายผลรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยจำแนกผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ 1. อุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลม และ 2. การอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลม ดังนี้

1. อุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลม

ผลการศึกษาอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลมพบว่านิวกลมใช้อุปมาจำนวนทั้งสิ้น 60 ครั้ง โดยปรากฏคำที่แสดงการเปรียบเทียบจำนวนทั้งสิ้น 5 คำ ได้แก่ เหมือน รวกับ เสมือน ดังเช่น และคล้ายดัง ดังตัวอย่างที่ 1-5 ต่อไปนี้

1.1 คำแสดงการเปรียบเทียบ “เหมือน” พบจำนวนทั้งสิ้น 53 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 88.33 ดังตัวอย่างที่ 1 ในตอนที่ 7 “เงื่อนไขมีไว้เอาชนะ” ซึ่งเป็นตอนที่ คุณมานิต อุดมคุณธรรม เล่าถึงอาการป่วยอันเนื่องมาจากการออกกำลังกาย ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

“...ขนาดหมอยังบอกว่าผมวิ่งไม่ได้ เพราะว่ากล้ามเนื้อมันไม่มี ขาเหมือนตะเกียบ...” (นิวกลม, 2562)

ตัวอย่างที่ 1 ข้างต้นเป็นการอุปมาที่ปรากฏคำว่า “เหมือน” แสดงการเปรียบเทียบระหว่าง “ขา” ที่หมายถึงอวัยวะตั้งแต่ตะโพกถึงข้อเท้า สำหรับยืนและเดินเป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ซึ่งช่วงหนึ่ง คุณมานิต อุดมคุณธรรม ไม่อาจใช้ขาเพื่อวิ่งได้เนื่องจากอาการออกกำลังกายกระทั่งไม่มีกล้ามเนื้อที่ขา จึงเปรียบลักษณะของขาที่ไม่มี

กล้ามเนื้อกับ “ตะเกียบ” ที่หมายถึงเครื่องใช้สำหรับคีบอาหารทำด้วยไม้หรืองาเป็นต้นเป็นคู่ ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ซึ่งมีลักษณะลึบ เรียว และเล็ก

1.2 คำแสดงการเปรียบเทียบ “ราวกับ” พบจำนวนทั้งสิ้น 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.66 ดังตัวอย่างที่ 2 ในตอนที่ 1 “พลังแห่งความเรียบง่าย” ซึ่งเป็นตอนที่ นีวกลม บรรยายถึงลักษณะทางกายภาพของ คุณมานิต อุดมคุณธรรม ซึ่งออกกำลังกายกระทั่งรูปร่างกำยำ ไม่บ่งบอกว่าในอดีตเคยขาดการออกกำลังกายมาก่อน ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 2

“นี่หรือคนที่เคยป่วยเป็นโรคสโตรกจนเกือบเป็นอัมพาต-ผมนึกในใจ เพราะผู้ชายตรงหน้าตอนนี้มีเรือนร่างราวกับนักกีฬาที่เล่นกีฬามาตั้งแต่ยังหนุ่มแน่น และดูเหมือนว่าเขาจะไม่เคยห่างจากการออกกำลังกายเลยด้วยซ้ำไป ...” (นีวกลม, 2562)

ตัวอย่างที่ 2 ข้างต้นเป็นการอุปมาที่ปรากฏคำว่า “ราวกับ” แสดงการเปรียบเทียบระหว่าง “เรือนร่าง” ที่หมายถึงร่าง ร่างกาย หรือรูปร่าง (LONGDO Dict, 2563ข) ของคุณมานิต อุดมคุณธรรม ที่กำยำจากการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ จึงเปรียบลักษณะกับ “นักกีฬา” ที่หมายถึงผู้ชอบเล่นกีฬาหรือผู้เข้าแข่งกีฬา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ซึ่งมักมีกล้ามเนื้อที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเกิดจากการออกกำลังกายสม่ำเสมอ

1.3 คำแสดงการเปรียบเทียบ “เสมือน” พบจำนวนทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.67 ดังตัวอย่างที่ 3 ในตอนที่ 5 “ทัศนคติต่อโจทย์ยากและความล้มเหลว” ซึ่งเป็นตอนที่ นีวกลม บรรยายเกี่ยวกับหลักในการดำเนินชีวิตและการทำงานของ คุณมานิต อุดมคุณธรรม ซึ่งได้กล่าวทิ้งท้ายไว้ และไปเฉลยในตอนที่ 6 “ไม่ว่าจะทำอะไร ทำให้ดีที่สุด” ว่าหลักนั้น คือ การต่อสู้กับอุปสรรค ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 3

“นอกจากนี้ยังมีเคล็ดลับสำคัญที่คุณมานิตยึดถือเป็นหลักในการดำเนินชีวิตและการทำงานที่เปรียบเสมือนจักรกลสำคัญในการขับเคลื่อนชีวิตอีกหลายประการ” (นีวกลม, 2562)

ตัวอย่างที่ 3 ข้างต้นเป็นการอุปมาที่ปรากฏคำว่า “เสมือน” แสดงการเปรียบเทียบระหว่าง “หลัก” ที่หมายถึงเครื่องที่ยึดเหนี่ยวหรือสาระที่มั่นคง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ใน การดำเนินชีวิตและการทำงานของ คุณมานิต อุดมคุณธรรม ซึ่งหลักที่ว่านี้ คือ การต่อสู้กับ

อุปสรรค จึงเปรียบได้กับ “จักรกล” ที่หมายถึงปัจจัยสำคัญที่ทำให้สิ่งอื่นดำเนินไปได้ (LONGDO Dict, 2563ก)

1.4 คำแสดงการเปรียบเทียบ “ดั่งเช่น” พบจำนวนทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.67 ดังตัวอย่างที่ 4 ในตอนที่ 2 “ประกาศาร, แสงสว่างจากผู้มาก่อน” ซึ่งเป็นตอนที่ นีวกลม บรรยายเกี่ยวกับ มิตซ์ อัลบอม ผู้เขียนหนังสือเรื่อง Tuesdays with Morrie ซึ่งเป็นหนังสือเล่มโปรดของนีวกลม ที่บอกเล่าถึงคำแนะนำต่าง ๆ ที่ มิตซ์ อัลบอม ได้จากครูมอร์รี ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 4

“เขาชวนกลับไปหาครูมอร์รีในช่วงไม่กี่เดือนก่อนที่ชายชราจะเสียชีวิตลง ครูมอร์รีรู้ว่าตนเองกำลังเดินทางไปสู่ความตาย ทั้งคู่นัดพบกันในห้องทำงานทุกวันอังคารเหมือนเมื่อครั้งที่มิตซ์ยังเรียนในมหาวิทยาลัยในห้องเล็ก ๆ แห่งนั้น มิตซ์เหมือนได้เรียนวิชา ‘แนวทางสำหรับการดำเนินชีวิต’ ซึ่งครูมอร์รีเปิดสอนเป็นคลาสสุดท้าย

ดั่งเช่นของขวัญล้ำค่าชิ้นสุดท้ายจากครูมอร์รี” (นีวกลม, 2562)

ตัวอย่างที่ 4 ข้างต้นเป็นการอุปมาที่ปรากฏคำว่า “ดั่งเช่น” แสดงการเปรียบเทียบระหว่าง “แนวทางสำหรับการดำเนินชีวิต” ซึ่งก็คือ คำแนะนำต่าง ๆ ที่ มิตซ์ อัลบอม ได้จากครูมอร์รี ก่อนที่ครูมอร์รีจะเสียชีวิต กับ “ของขวัญ” ที่หมายถึงสิ่งของที่ให้แก่กันโอกาสต่าง ๆ เพื่อเป็นการถนอมขวัญหรือเพื่ออวยชัยไมตรี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) กล่าวคือ มิตซ์ อัลบอม เห็นคุณค่าของคำแนะนำต่าง ๆ ของครูมอร์รี จึงเปรียบคำแนะนำต่าง ๆ จากครูมอร์รีเป็นของขวัญที่ได้รับจากครูมอร์รี แม้ไม่ใช่สิ่งของที่เป็นรูปธรรมก็ตาม

1.5 คำแสดงการเปรียบเทียบ “คล้ายดั่ง” พบจำนวนทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.67 ดังตัวอย่างที่ 5 ในตอนที่ 2 “ประกาศาร, แสงสว่างจากผู้มาก่อน” ซึ่งเป็นตอนที่ นีวกลม แสดงแนวคิดของตนเองต่อคำแนะนำจากผู้ที่มีประสบการณ์มาก่อนตนเองในฐานะผู้อ่านหนังสือเรื่อง Tuesdays with Morrie ที่ มิตซ์ อัลบอม บรรยายถึงประสบการณ์การได้รับคำแนะนำต่าง ๆ จากครูมอร์รี ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5

“ขณะอ่านหนังสือเล่มนี้ ผมรู้สึกคล้ายว่าครูมอร์รีเป็นญาติผู้ใหญ่ เป็นคุณปู่หรือคุณตาใจดีที่สละเวลามานั่งมอบคำตอบในสิ่งที่คนหนุ่มอย่างเราสับสนและสงสัย คำแนะนำจากผู้มาก่อน**คล้ายดั่ง**ประกาศารส่องแสงให้รู้ทิศทางในการเคลื่อนนาวาชีวิตต่อไปข้างหน้าในทิศทางที่ถูกที่ควร ทั้งยังมอบความหวังและกำลังใจในการฟันฝ่าอุปสรรคมากมายที่ต้องเผชิญบนเส้นทางยาวไกลของชีวิตอีกด้วย” (นีวกลม, 2562)

ตัวอย่างที่ 5 ข้างต้นเป็นการอุปมาที่ปรากฏคำว่า “คล้ายดัง” แสดงการเปรียบเทียบระหว่าง “คำแนะนำจากผู้ที่มีประสบการณ์” ซึ่งก็คือ คำแนะนำต่าง ๆ ที่ ครูมอร์รี ให้แก่ มิตซ์ อัลบอม กับ “ประกาศนียบัตร” ที่หมายถึงกระโจมไฟหรือเรือตะเกียง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556) ที่มีแสงสว่าง ซึ่งความสว่างจากประกาศนียบัตรนั้น ย่อมทำให้มองเห็นทิศทางเดินเรือ ซึ่งมีนัยแห่งความหมายว่าทำให้ได้ทราบแนวทางในการดำเนินชีวิตนั่นเอง

2. การอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญในชีวิตของนิวกลม

ผลการศึกษาการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญในชีวิตของนิวกลมใช้การอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาจำนวนทั้งสิ้น 60 ครั้ง โดยปรากฏการอ้างเหตุผลแบบอุปนัยจำนวนทั้งสิ้น 34 ครั้ง และปรากฏการอ้างเหตุผลแบบนิรนัยจำนวนทั้งสิ้น 26 ครั้ง ดังตัวอย่างที่ 6-7 ต่อไปนี้

2.1 การอ้างเหตุผลแบบอุปนัยจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมา พบจำนวนทั้งสิ้น 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.67 ดังตัวอย่างที่ 6 ในตอนที่ 21 “บทส่งท้าย” ซึ่งเป็นตอนที่นิวกลม สะท้อนความคิดของตนเองเกี่ยวกับเหตุผลที่ผู้อ่อนเยาว์มีมุมมองต่อความชราว่าเหมือนดินแดนลึกลับ ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 6

“ในวันที่เรายังเยาว์วัย ความชรานั้นดูห่างไกลเหมือนดินแดนลึกลับที่เราได้ยินได้ฟังเรื่องเล่าแต่ไม่มีวันเดินทางไปถึงได้ง่าย ๆ” (นิวกลม, 2562)

ตัวอย่างที่ 6 ข้างต้นเป็นการอ้างเหตุผลแบบอุปนัยจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมา กล่าวคือ เป็นการแสดงให้เห็นเหตุผลของมุมมองที่ผู้อ่อนเยาว์มีต่อความชราว่า “ความชราเหมือนดินแดนลึกลับ” เนื่องจากผู้อ่อนเยาว์ยังต้องใช้เวลาในการสั่งสมประสบการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อ่อนเยาว์มีเรื่องที่ทำให้ผิดหวัง และเสียใจมากมาย กระทั่งเวลาล่วงเลยไปจึงจะเข้มแข็งได้เมื่อเป็นผู้ใหญ่ จึงเปรียบ “ความชรา” ที่ยังไม่เกิดขึ้นกับผู้อ่อนเยาว์ว่าเหมือน “ดินแดนลึกลับ” อันไม่อาจเข้าถึงจนกว่าจะถึงเวลา

2.2 การอ้างเหตุผลแบบนิรนัยจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมา พบจำนวนทั้งสิ้น 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.33 ดังตัวอย่างที่ 7 ในตอนที่ 21 “บทส่งท้าย” ซึ่งเป็นตอนที่ นิวกลม สรุปความคิดอันเป็นสาระสำคัญของชีวิต โดยให้เหตุผลเกี่ยวกับการที่บุคคลสามารถใช้ชีวิตได้อย่างเรียบง่าย ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 7

“ชายคนหนึ่งที่ผ่านมาร้อนผ่านหนาวมาเจ็ดสิบสามปี มีประสบการณ์ทั้งโลกภายนอกและโลกภายในมากมาย กลับตอบคำถามเรื่องต่าง ๆ อย่างเรียบง่ายเหลือเกิน ปฏิบัติตัวเรียบง่ายเหลือเกิน ราวกับวันเวลาในชีวิตได้ปลดปล่อยเอาเปลือกกรุงรังที่ห่อหุ้มตัวเองเอาไว้ออกไปจนเหลือแต่แก่นแท้จริง ๆ” (นิวกลม, 2562)

ตัวอย่างที่ 7 ข้างต้นเป็นการอ้างเหตุผลแบบนิรนัยจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมา กล่าวคือ เป็นการแสดงให้เห็นเหตุผลของการที่บุคคลสามารถใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายได้ ราวกับ “วันเวลาในชีวิตได้ปลดปล่อยเอาเปลือกกรุงรังที่ห่อหุ้มตัวเองเอาไว้ออกไปจนเหลือแต่แก่นแท้จริง ๆ” เนื่องจากประสบการณ์ในชีวิตย่อมทำให้บุคคลเข้าใจว่าสิ่งสำคัญของชีวิต มิใช่ภาพลักษณ์ หรือการประกอบสร้างตัวตนจากวัตถุที่ผู้อื่นสามารถมองเห็นได้ แต่กลับเป็นการตกผลึกทางความคิดว่าสิ่งสำคัญของชีวิต คือ ความสามารถในการใช้ชีวิตได้อย่างเรียบง่ายไร้เงื่อนไข ไร้โรคภัย เต็มเต็มความรู้สึกรับรู้ถึงสภาวะที่บุคคลรอบข้าง ฯลฯ อันเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ในชีวิต กระทั่งเข้าใจ และดำเนินชีวิตโดยละทิ้ง “เปลือก” ซึ่งหมายถึงสิ่งแต่งเติมอันบุคคลประสงค์กำหนดสร้างต่อสายตาผู้อื่นออกไป

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “อุปมาและการอ้างเหตุผลในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลม” นำเสนอการอภิปรายผลโดยจำแนกเป็น 2 ประเด็นตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลม และ 2. เพื่อศึกษาการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลม ดังนี้

1. อุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลม

อุปมาเป็นภาพพจน์ประเภทหนึ่งที่ปรากฏในงานเขียนที่ใช้โวหารการเขียนประเภทพรรณนาโวหาร ทำหน้าที่สำหรับปรุงแต่งให้อ่านเข้าใจถึงรสความ และเกิดสุนทรียภาพอย่างแนบเนียน

ผลจากการศึกษาอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลมพบว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องโวหารภาพพจน์ที่ปรากฏในบทละครนอกพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (วีรยุทธ ปัญญา และเปรมวิทย์

วิวัฒน์เศรษฐ์, 2560) ที่ว่าโวหารภาพพจน์ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ มองเห็นภาพในจินตนาการได้อย่างชัดเจน เกิดความเพลิดเพลิน และมีความรู้สึกถึงซึ่งด้วยสาระและอารมณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปมาซึ่งเป็นภาพพจน์ที่สอดคล้องกับการสื่อสารในชีวิตประจำวันของบุคคล กล่าวคือ สมาชิกในสังคมมักเปรียบเทียบ หรือยกตัวอย่างถ้อยคำเพื่อสื่อความให้คู่สนทนาเข้าถึงอารมณ์ และความรู้สึกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นข้อความที่ นีวกลม ถ่ายทอดประสบการณ์ผ่านเรื่องเล่าเรื่องสิ่งสำคัญของชีวิต ที่ว่า “ผมมักรู้สึกราวกับได้พบจอมยุทธ์ผู้เร้นกาย” และข้อความที่ คุณมานิต อุดมคุณธรรม ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการทำธุรกิจในชีวิตวัยเด็ก ที่ว่า “ความสัมพันธ์ของเราในภาคใต้ดีมาก เหมือนเป็นเพื่อนกัน” (นีวกลม, 2562)

ดังนั้น ผลจากการศึกษาอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนีวกลม จึงพบคำแสดงการเปรียบเทียบ “เหมือน” มากที่สุด ด้วยเหตุที่ นีวกลม ถ่ายทอดเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตอันเป็นเรื่องที่ใกล้ชิดกับวิถีชีวิตของสมาชิกทั่วไปในสังคม การใช้คำที่แสดงความเปรียบ “เหมือน” เป็นคำธรรมดาทั่วไปที่สะท้อนนัยแห่งความหมายของการเปรียบเทียบได้อย่างสามัญ และผู้อ่านเข้าถึงสาระ และเข้าถึงอารมณ์ได้ไม่ยาก

2. การอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนีวกลม

การอ้างเหตุผลเป็นกลวิธีทางภาษากลวิธีหนึ่งที่มีอิทธิพลในการโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านคล้อยตามถ้อยคำที่ร้อยเรียงขึ้นเป็นงานเขียนของผู้เขียนได้ เนื่องจากการอ้างเหตุผลสนับสนุนให้เนื้อความหนักแน่น และน่าเชื่อถือ ถือเป็นการสร้างความคิดเชิงตรรกะ (สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์, 2560)

ผลการศึกษาการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนีวกลมพบว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการศึกษาภาษากลวิธีทางภาษาจากมุมมองวาทญาณปฏิบัติศาสตร์: พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร (พ.ศ. 2493-2537) (สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์, 2560) ที่ว่าการอ้างเหตุผลเป็นการโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเห็นภาพจากเรื่องเล่าอย่างเป็นรูปธรรม

ผลจากการศึกษาการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนีวกลม พบการอ้างเหตุผลแบบอุปนัยจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมามากที่สุด ด้วยเหตุที่เรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตเป็นเรื่องราวอันเป็นข้อเท็จจริงที่มุ่งเน้นสาระ ทรรศนะ ความรู้ และข้อคิดแห่งชีวิต (โชษิตา มณีใส, 2558) ขณะเดียวกัน นีวกลม แต่งเติมสีสันให้ผู้อ่านเพลิดเพลิน และมี

อารมณ์ร่วม จึงใช้กลวิธีทางภาษาโดยการอ้างถึงสิ่งที่ไม่อาจพิสูจน์หาความจริงได้มาอ้างเป็นเหตุผล เนื่องจากการอ้างเหตุผลแบบอุปนัยไม่สามารถยืนยันความจริงของกฎได้ด้วยการสังเกตหรือการทดลอง และกินความรวมถึงสิ่งที่อยู่นอกเหนือจากประสบการณ์ การให้เหตุผลแบบอุปนัยจึงมิได้มุ่งให้ความรู้ แต่ถูกนำมาใช้สำหรับสนับสนุนการตีความเชิงประจักษ์ (เด่นพงษ์แสนคำ, 2561) ดังเช่นข้อความที่ คุณมานิต อุดมคุณธรรม ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการให้ความสำคัญเรื่องอาหาร อากาศ อารมณ์ และออกกำลังกาย ที่ว่า “การออกกำลังกายคือการทำให้เลือดมันวิ่งได้ดีขึ้น เหมือนกับการล้างท่อ” (นิวกลม, 2562) และข้อความที่ คุณมานิต อุดมคุณธรรม ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างไท่เก๊กกับข้อต่อของร่างกาย ที่ว่า “คอของเราจะเหมือนหุ่นกระบอกที่มีเชือกแขวนอยู่ ไม่เกร็งแต่ผ่อนคลาย” (นิวกลม, 2562)

สิ่งสำคัญของชีวิตจึงเป็นงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์ที่เด่นด้านความคิด วรรณกรรมเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต ตลอดจนความเชื่อ ที่ นิวกลม แสดงไว้อย่างมีเหตุผลผ่านถ้อยคำที่สะท้อนกลวิธีทางภาษาจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาอันเป็นภาพพจน์ในการพรรณนาความรู้สึกไว้อย่างน่าประทับใจ (โชจิตา มณีใส, 2558)

สรุป

การวิจัยเรื่อง “อุปมาและการอ้างเหตุผลในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนิวกลม” นำเสนอการสรุปผลโดยจำแนกเป็น 2 ประเด็นตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนิวกลม และ 2. เพื่อศึกษาการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนิวกลม ดังนี้

1. อุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนิวกลม

ผลการศึกษาอุปมาพบว่านิวกลมใช้อุปมาจำนวนทั้งสิ้น 60 ครั้ง โดยปรากฏคำที่แสดงการเปรียบเทียบจำนวนทั้งสิ้น 5 คำ ได้แก่ เหมือน ราวกับ เสมือน ดังเช่น และคล้ายดั่ง จากงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิต จำนวน 21 ตอน ดังปรากฏในตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 อุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิต
ของนิวกลม

ตอนที่	งานเขียนประเภทเรื่องเล่า จากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิต	อุปมา				
		เหมือน	ราวกับ	เสมือน	ดั่งเช่น	คล้ายดั่ง
1	พลังแห่งความเรียบง่าย	-	2	-	-	-
2	ประกายแสงสว่างจากผู้มาก่อน	1	-	-	1	1
3	คอนเนกชั่น มีใช้อย่างได้ แต่คืออยากให้	3	-	-	-	-
4	หลักการตลาดกับหัวใจ อะไรสำคัญกว่ากัน	-	-	-	-	-
5	ทัศนคติต่อโจทย์ยากและความล้มเหลว	2	1	1	-	-
6	ไม่ว่าจะทำอะไร ทำให้ดีที่สุด	1	-	-	-	-
7	เงื่อนไขมีไว้ให้เอาชนะ	5	-	-	-	-
8	ไม่ตกเป็นทาสของอารมณ์	2	-	-	-	-
9	ใช้หัวใจเอาชนะชะตากรรม	4	-	-	-	-
10	สิ่งที่เป็นห่วงที่สุดเมื่อต้องบอกลาธุรกิจที่ปั้นมากับมือ	-	-	-	-	-
11	ใส่ใจทุกคน	6	-	-	-	-
12	20/80	-	-	-	-	-
13	Easy/Simple/No condition	2	-	-	-	-
14	Integrity: เป็นคำพูดนั้น	1	-	-	-	-
15	อย่ากลัวว่าตัวเองจะดูไม่ดี	-	-	-	-	-
16	ความจำเป็นของชื่อเสียง ชื่อเสียงของเงินทอง	4	-	-	-	-
17	ได้กำไรน้อย ได้ความสุขมาก	6	-	-	-	-
18	Common sense	3	-	-	-	-
19	เติมให้เต็ม	1	-	-	-	-
20	อาหาร อากาศ อารมณ์ ออกกำลังกาย	9	-	-	-	-
21	บทส่งท้าย	3	1	-	-	-
รวม		53	4	1	1	1

ผู้วิจัยพบอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกลมจำนวน 5 คำ ได้แก่ เหมือน ราวกับ เสมือน ดั่งเช่น และคล้ายดั่ง โดยแสดงข้อมูลเชิงปริมาณจากจำนวนคำที่พบมากที่สุดลดหลั่นไปยังจำนวนคำที่พบน้อยที่สุดตามลำดับ ดังนี้

ค่าแสดงการเปรียบเทียบ “เหมือน” พบจำนวนทั้งสิ้น 53 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 88.33 ค่าแสดงการเปรียบเทียบ “ราวกับ” พบจำนวนทั้งสิ้น 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.66 ค่าแสดงการเปรียบเทียบ “เสมือน” พบจำนวนทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.67 ค่าแสดงการเปรียบเทียบ

“ดังเช่น” พบจำนวนทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.67 และค่าแสดงการเปรียบเทียบ “คล้ายดัง” พบจำนวนทั้งสิ้น 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.67

2. การอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนิวกลม

ผลการศึกษาการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาพบว่านิวกลมใช้การอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาจำนวนทั้งสิ้น 60 ครั้ง โดยปรากฏการอ้างเหตุผลแบบอุปนัยจำนวนทั้งสิ้น 34 ครั้ง และปรากฏการอ้างเหตุผลแบบนิรนัยจำนวนทั้งสิ้น 26 ครั้ง จากงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิต จำนวน 21 ตอน ดังปรากฏในตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิตของนิวกลม

ตอนที่	งานเขียนประเภทเรื่องเล่า จากประสบการณ์เรื่องสิ่งสำคัญของชีวิต	การอ้างเหตุผล	
		แบบอุปนัย	แบบนิรนัย
1	พลังแห่งความเรียบง่าย	1	1
2	ประกาศาร แสงสว่างจากผู้มาก่อน	-	3
3	คอนเนกชั่น มิใช่อยากได้ แต่คืออยากให้	2	1
4	หลักการตลาดกับหัวใจ อะไรสำคัญกว่ากัน	-	-
5	ทัศนคติต่อโจทย์ยากและความล้มเหลว	3	1
6	ไม่ว่าจะทำอะไร ทำให้ดีที่สุด	-	1
7	เงื่อนไขมิใช่ให้เอาชนะ	3	2
8	ไม่ตกเป็นทาสของอารมณ์	1	1
9	ใช้หัวใจเอาชนะชะตากรรม	4	-
10	สิ่งที่เป็นห่วงที่สุดเมื่อต้องบอกลาธุรกิจที่ปั่นมากับมือ	-	-
11	ใส่ใจทุกคน	2	4
12	20/80	-	-
13	Easy/Simple/No condition	1	1
14	Integrity: เป็นคำพูดนั้น	1	-
15	อย่ากลัวว่าตัวเองจะดูไม่ดี	-	-
16	ความจำเป็นของชื่อเสียง ข้อเสียของเงินทอง	3	1
17	ได้กำไรน้อย ได้ความสุขมาก	1	5
18	Common sense	2	1
19	เติมให้เต็ม	1	-

ตอนที่	งานเขียนประเภทเรื่องเล่า จากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิต	การอ้างเหตุผล	
		แบบอุปนัย	แบบนิรนัย
20	อาหาร อากาศ อารมณ์ ออกกำลังกาย	7	2
21	บทส่งท้าย	2	2
	รวม	34	26

ผู้วิจัยพบการอ้างเหตุผลจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกมล จำนวน 2 แบบ ได้แก่ การอ้างเหตุผลแบบอุปนัย และการอ้างเหตุผลแบบนิรนัย โดยแสดงข้อมูลเชิงปริมาณจากจำนวนการอ้างเหตุผลแบบที่พบมากที่สุดและการอ้างเหตุผลแบบที่พบรองลงมาตามลำดับ ดังนี้

การอ้างเหตุผลแบบอุปนัยจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกมล พบจำนวนทั้งสิ้น 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.67 และการอ้างเหตุผลแบบนิรนัยจากเนื้อความที่เสริมแต่งด้วยอุปมาในงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์เรื่องสำคัญของชีวิตของนิวกมล พบจำนวนทั้งสิ้น 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.33

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางสำหรับการสร้างสร้งงานเขียนประเภทสารัตถคติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานเขียนประเภทเรื่องเล่าจากประสบการณ์ที่โดดเด่นทั้งสาระและกลวิธีทางภาษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาภาพพจน์อันเป็นหัวใจของพรรณนาโวหารที่นอกเหนือจากอุปมา เช่น อุปลักษณ์ บุคคลวัต อดีพจน์ นามนัย สัทพจน์ และคำถามเชิงวาทศิลป์ อันจะเป็นประโยชน์ในการนำผลการวิจัยไปใช้ได้ทั้งในฐานะผู้สร้างสรรค์ผลงานเขียนและผู้อ่านผลงานเขียนประเภทสารัตถคติ เพื่อจะได้เข้าใจเรื่องราวและเข้าใจความรู้สึกตามวัตถุประสงค์ของผลงานเขียนประเภทสารัตถคติ

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการอ้างเหตุผลที่ดีกับข้อบกพร่องในการอ้างเหตุผล อันจะเป็นประโยชน์ในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทั้งงานเขียนประเภทสารัตถคติและงานเขียนประเภทบันเทิงคดี

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา นาคสกุล, แพรงพรรณ มณีวรรณ, จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และชุมสาย สุวรรณชมภู. (2561). ประเภทโวหารและการใช้ภาษาในการเขียน. ใน กาญจนา นาคสกุล และคณะ (บ.ก.), *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 5: การบวนการคิดและการเขียนร้อยแก้ว*. (น. 20-73). กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- โชษิตา มณีใส. (2558). *การใช้ภาษาไทยเพื่อประสิทธิผล* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เด่นพงษ์ แสงคำ. (2561). ทฤษฎีความรู้ในปรัชญาวิทยาศาสตร์ของคาร์ล ปอปเปอร์. *วารสารปรัชญาและศาสนา*, 3(2), 1-34.
- นภัสสรณ์ วสุวัฒน์คงสิน และวิทยา ศักยานิษฐ์. (2560). การศึกษาการอ้างเหตุผลผิดในชีวิตประจำวัน: ศึกษาเฉพาะกรณีความคิดเห็นบนกระดานสนทนาของกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 24(2), 214-242.
- นิวกลม. (2562). *สิ่งสำคัญของชีวิต* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร: เลี้ยงลูกด้วยนม.
- ปรีชา ช้างขวัญยืน. (2561). การเขียนกับกระบวนการคิด. ใน กาญจนา นาคสกุล และคณะ (บ.ก.), *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 5: การบวนการคิดและการเขียนร้อยแก้ว*. (น. 1-19). กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วิรุทธ ปัญญา และเปรมวิทย์ วิวัฒน์เศรษฐ์. (2560). โวหารภาพพจน์ที่ปรากฏในบทละครนอก พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 11(2), 197-204.
- ศิรดา ทองกลัด และพัชรินทร์ อนันต์ศิริวัฒน์. (2559). แนวคิดในสารคดีท่องเที่ยวเรื่อง “ความฝันที่มันสุดท้าย” ของนิวกลม. *วารสารวิถีสังคมมนุษย์*, 4(2), 278-295.
- สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์. (2560). การศึกษากลวิธีทางภาษาจากมุมมองงานปฏิบัติศาสตร์: พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร (พ.ศ. 2493-2537). *วารสารร่วมพฤษภูมิ มหาวิทยาลัยเกริก*, 35(3), 9-37.

LONGDO Dict. (2563ก). *จักรกล*. เรียกใช้เมื่อ 27 สิงหาคม 2562 จาก https://dict.longdo.com/search/%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%81%E0%B8%A5*

_____. (2563ข). *เรือนร่าง*. เรียกใช้เมื่อ 27 สิงหาคม 2562 จาก <https://dict.longdo.com/search/%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87>